

KCETAŞ GENEL MÜDÜRÜ Şadi Büyükkeçeci ile Söyleşi

İsterseniz, önce kısaca kendinizden bahsederek başlayın. Sonra da şirketin tarihçesine geçelim.

Ben, 1959 Kayseri doğumluyum. İlk, orta ve liseyi Kayseri’de okuduktan sonra, 1980 yılında Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi’nden mezun oldum. Yaklaşık 21 sene serbest avukatlık yaptım. 1997 yılında Elektrik Şirketi’nin Hukuk Müşavirliği görevine getirildim. Genel Müdürlüğe 2002 Kasımı’ndan bu tarafa devam etmekteyim.

Benim Genel Müdürlüğüm Kayseri kamuoyunda ilk önce epey bir tedirginlikle karşılandı; yani “Bir avukat, bir elektrik şirketinin başında ne yapabilir; yapabilir mi?!” diye, Ancak, Şirket tarihimizi de incelediğimizde görüyoruz ki, ben, ikinci avukat Genel Müdürüm. Dolayısıyla, artık buraya bir ticari işletme gibi, bir fabrika gibi veya bir büyük kuruluş gibi bakabiliyoruz. Zaten buranın teknik altyapısı gerçekten çok mükemmel olmuş durumda. O yönden hiçbir eksiklik olmadığı için, teknik yönden bilgi açığımızı arkadaşlar çok çabuk kapattılar. 4 yıl önce elektriğin sadece açma-kapama düğmesini, lambayı bilirdim; ama bu 4 yıl içinde biraz bir şeyler öğrenmiş oldum.

KCETAŞ, 1926’da, 26 tarih ve 4022 sayılı Bakanlar Kurulu Kararnamesiyle kuruluyor. Her ne kadar Genel Müdürü avukat olsa da, sonuçta çok sağlam bir birikimi var.

Bahsettiğiniz gibi, Elektrik Şirketi, 1926 yılında kurulduğunda, o Bakanlar Kurulu Kararnamesinin altında Gazi Mustafa Kemal Atatürk’ün imzası var ve o tarihte henüz harf devrimi yapılmadığı için, bizim kuruluş kararnamemiz

Osmanlıca yazılmış. Bizim ilk karar defterimizdeki kararlar da 2 yıl boyunca Osmanlıca yazılmış. Harf devrimiyle birlikte, 1928’den sonra Latin harfleriyle devam ediyor.

Tabii, pek çok badireler atlatılmış. Mühendis arkadaşlar, işin içinde olanlar daha iyi bilirler; Türkiye’deki elektrik sektörü açısından kolay gelinmemiş bugünlere. Önce Kayseri’de üretimle başlanılmış. Elektriğin ne olduğunu kimse bilmiyor. Sadece bir lamba, bir aydınlatma olarak düşünülmüş. Tabii o zamanlar elektronik eşyalar yok, başka bir şey yok. Evdeki tüketimi artıramamışlar, Şirket 1940’lı yıllarda zarar etmeye başlamış. Onun üzerine, bizim Kayserili Yönetim Kurulu üyeleri gitmişler, bir vagon elektrikli ütü getirmişler ve abone olan herkese bu elektrikli ütüü bedava olarak vermişler.

Ben, bunu bir efsane olarak biliyordum, böylece tescillemiş olduk.

Hanımlar, o eski kömürlü ütülerden vazgeçip elektrikli ütüye dönünce elektrik tüketimi artıyor ve Şirket yavaş yavaş zarardan kurtulup kâra geçmeye başlıyor. Onu da bir Kayserili zekası olarak veya elektrik dağıtımındaki ilk promosyon olarak kayıtlara geçebiliriz herhalde.

70 yıllık imtiyaz dönemimiz 1982 yılında kesintiye uğruyor. Aslında daha önce bitiyor; ama tekrar yenileme çalışmaları sürerken, o zamanki 12 Eylül ihtilaliyle gelen hükümet, “Kesinlikle uzatma olmayacak” diyor ve bütün hatlar, tesisler bedelsiz olarak o zamanki Türkiye Elektrik Kurumu’na devrediliyor. Özelleştirmeye ilgili 5096 sayılı Kanun çıkınca, bizim o zamanki Yönetim tekrar müracaat ediyor ve 1990 yılında, Kayseri bölgesinde yeniden bir

70 yıllık elektrik dağıtım imtiyazına sahip olunuyor.

Aslında şu ana kadar hep tek özel şirket olarak geçiyorsa da, bizim özelliğimiz sadece bağımsız çalışmamızda; yani onun haricinde, biz, görevli bir şirketiz. Hiçbir mülkiyet edinme hakkımız yok, mal edinme hakkımız yok; işlettiğimiz tesislerin tamamı TEDAŞ’ın, elektriği TEDAŞ’tan alıyoruz. Bütün denetimimizi, her türlü incelememizi Enerji Bakanlığı yapıyor. Yüzde 20 ortağımız TEDAŞ, yüzde 43 ortağımız Büyükşehir Belediyesi. Yani hem kamu ağırlıklı bir şirketiz, hem de tamamen her yönüyle Enerji Bakanlığ’na ve ilgili kuruluşlarına bağlı olan bir şirketiz. Biz, sadece bir makul temettü ile çalışan bir şirketiz. Dolayısıyla, aldığı enerji ile sattığı enerji arasındaki fark kendisine kâr olarak kalan, tam manasıyla özelleşmiş bir şirket değiliz.

Peki, şu an bu enerjiyi nereden temin ediyorsunuz?

Bu yıl 30 milyon KWh bir üretim oldu. Kayseri bölgesinde enerji ihtiyacımız 2 milyar 400 milyon KWh. Yani çok çok cüzi bir üretim var burada. Biz, tam tedarik olarak TEDAŞ’tan alıyoruz enerjimizi. Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu, biliyorsunuz, 2001 yılında çıkan kanundan dolayı, bize lisans almamızı önerdi. Biz lisans için müracaat ettik. Dağıtım lisansını aldığımızda % 55’ini TEDAŞ’tan, % 45’ini EÜAŞ ve portföy şirketlerden temin edeceğiz. Ama tabii ki ucuz bir enerji bulursak, ikili anlaşmayla özel sektörden de alma imkanımız olacak. Bölgede tükettiğimiz enerji kadar üretim hakkına kavuşacağız. Onunla ilgili de bazı çalışmalar yapıyoruz. Kömürle ilgili termik santral düşünüyoruz. Kayseri yöresinde rüzgâr enerjisinin değerlendirilmesini düşünüyoruz, onunla ilgili

çalışmalarımız, araştırmalarımız var. Yani mühim olan, üretimi bir an önce yapmak. Çünkü bugünkü şartlarda üretim % 5-%7 oranında artıyorsa, tüketim %10-%12 artıyor ülkede. Bir arz krizi yaşanmaması için, tükettiğimiz kadar bir üretim tesisi kazandırmak peşindeyiz.

Kayıp-kaçak oranınız %8.21. Yani Türkiye ortalamasının % 23-%25'ler seviyesinde olduğunu düşünürsek -ki, bu rakamlar bile tam anlamıyla resmiyete dökülebilmemiş değil- bu büyük bir başarı. Bu konuda 2006 yılının rakamı nedir ve kayıp-kaçak oranının Türkiye ortalamasının altında olmasını nasıl sağladınız?

2006 rakamı %8.14 çıktı. Zaten biz, teknik kayıpları incelediğimizde, hat ve trafo kayıplarımız % 7.5%-8'e yakın çıkıyor. Yani bizde aslında kaçak diye bir olay yok gibi bir şey.

Bunu nasıl sağladık? 1926'dan bu tarafa Kayseri'de kaçak kullanıma kesinlikle müsaade edilmediği için, halkta da o şekilde bir kültür oluşmuş. Kayseri halkı birbirini çok ispiyon eden bir halk değildir. Ben, avukatlık da yaptığım için iyi bilirim; birbirlerinin suçunu kapatırlar. Ama bir tek elektrikte böyle değil. Yan komşusu kaçak kullanıyorsa, geliyor, ihbar ediyor bize, diyor ki, "Komşum kaçak kullanmaya başladı." Çarşıda esnaf birbirinin faturasını takip eder, "Bu ay o kaç liralık elektrik yaktı, ben kaç liralık yaktım?" diye araştırır. Eğer onunki düşük gelmeye başlıyorsa, bize geliyor, diyor ki, "Yan komşum bir şey yaptı herhalde, elektrik faturası az gelmeye başladı." Yani böyle bir oto-kontrol var şehirde. Bizim kurduğumuz kaçak ekipleri de zaman zaman taramalar yapıyorlar. Çok cüzi de olsa bir kaçak yakalanıyor. Ama bu 8.14'ün içerisindeki en büyük rakam teknik kayıplardır. Biz, teknik kayıpların da azaltılması için, kabloları yeraltına alma çalışmalarına başladık. İmar planı bitmiş, yerleşimi artık oturmuş bölgelerde hatları tamamen yeraltına alıyoruz. Zaman zaman bu şekildeki yatırımlarımız devam ediyor.

2006'da 118 saatlik bir elektrik kesintisi olmuş.

Tabii, onlar içinde periyodik bakımlar da var. Bu periyodik bakımlardan dolayı zaman zaman kesinti yapmak durumunda kalıyoruz. Elektrik kesintilerinin sebebi de Şirketimiz kaynaklı değil. 2005-2006'da, Kayseri'de, doğalgaz firmasının, "Bir an önce, mümkün merteye daha çok yere hat döşeyeyim" endişesiyle, işi 8-10 taşerona verip de, onların bir anda şehri kazmaya başlamaları neticesinde bizim elemanlarımız onlara yetişemediler. Halbuki, biz onlara hat şemamızı veriyorduk, yeraltındaki kablo durumumuzu gösteriyorduk; ama koparıp koparıp attılar kablolarımızı. Onların yeniden onanımı, tamiri bu sayıyı yükseltti. Bunun dışındaki kesintilerin yüzde 90'ı dış müdahaleden ötürü meydana geliyor.

Şirketinizin 2004 yılı sonu itibarıyla Kayseri ve civarında 640 personeli varmış. Bu 640 sayısı az değil mi? 1000 aboneye düşen personel sayısı 1.39.

Şu anda 630'a düştü personelimiz. Bu yılki hedefimiz 600 personelle çalışmak. Yalnız, personel azaldıkça verim artıyor, onu da söyleyeyim. Maalesef, böyle bir gerçeklik de var.

Ama o da başka bir soruna yol açıyor, onların işsizliğine yol açıyor.

Ama emekli ediyoruz, personel çıkarmıyoruz biz. Emekliliği gelen personelimize rica ediyoruz, onları emekli ediyoruz. Onun yerine yeni eleman almıyoruz. Sadece çok daraldığımızda, ilçelerin hat bakımları, trafo bakımlarından 7-8 aylık geçici işçi alıyoruz, onların da sayısı 15 civarında. Mevsimlik alıyoruz onları.

Peki, bu 630 personelin içinde kaç tane elektrik mühendisi var?

53.

Daha çok burada mı; yoksa işletmelerde mi çalışıyorlar?

Bütün işletmelerimizde işletme şefimiz elektrik mühendisiydi. Şu anda 5 ilçemizde elektrik mühendisi ilçe işletme şeflerimiz çalışıyor.

1990'dan itibaren tekrar 70 yıllık bir imtiyaz elde ettiğinizi söylediniz. Önümüzdeki döneme ilişkin olarak öngördüğünüz hedefleriniz neler? Hangi yatırımların yapılması planlanıyor?

Öncelikle, Kayseri'deki tüm enerji hatlarının yeraltına alınması sağlamak istiyoruz. Bizim en büyük hedefimiz bu. Yurtdışına çok sık gidiyoruz, oradaki firmalarla iyi niyet anlaşmalarımız var, onların işletmelerini inceliyoruz. İspanya'ya gittik, İngiltere'ye gittik, Almanya'ya gittik ve büyük şehirlerde gördük ki, şehrin içerisinden bir tane bile havai hat geçmiyor. Bizim de en büyük hedefimiz, Kayseri'deki bu havai hatların hepsini yeraltına almak.

İkinci olarak, teknik kaybı yüzde 5'lere indirmeyi hedefliyoruz. Çünkü gittiğimiz yerlerde teknik kayıplar aşağı yukarı %4-%5 civarındaydı.

Yine çok az da olsa, 0.5 mertebesinde de olsa, kaçacağı tamamen yok etmeyi hedefliyoruz.

İkinci husus da, dağıtım lisansı aldığımızda, kanunen yüzdeyüz bir üretim hakkına da kavuşacağımız için, mümkün merteye üretim santralleri kurmak. Bunun için rüzgârla ilgili çalışmalarımız sürüyor, Kayseri'de birkaç yerde ölçümler devam ediyor şu anda. Eğer oralar olumlu çıkarsa ilk önce rüzgâr santraliyle başlayacağız. Fiyatların çok pahalı olmasından dolayı, doğalgaz santralini şu anda yapmayı düşünmüyoruz. Su santrallerini düşünmüyoruz; ama Kayseri yöresinde su çok az. Yani Yemliha Barajı diye adlandırdığımız barajın, 1980'lerde ilk başladığındaki su fizibilitesi, 2007'ye geldiğimizde yarı yarıya düştü ve şu anda tam kapasite üretim yapılamıyor o

barajda. Bizim de iştirakimiz, biz başlatmıştık o barajı, yüzde 100'ü bizimdi; ama şu anda yüzde 4'e kadar düştü hissemiz. Dağıtım şirketi olduğumuzdan dolayı Bakanlık izin vermedi bize, "Üretime karar veremezsiniz" dediler. Ama yine de o barajın yapılmasında en azından tuzumuz var diye seviniyoruz. Aynı şekilde, başka yerlerde su imkânı bulursak, oralarda hidroelektrik santraller yapmayı düşünüyoruz.

Benim en büyük hedefim şu: Ben, İngiltere'deki sistemi inceledim, orada, EON, İngiltere-Londra dağıtımını yapıyordu. EON'un yapılanması şöyle: En üstte bir EON Holding oluşmuş, onun altında EON Üretim, EON Dağıtım, EON Perakende, EON Toptan Ticaret ve doğalgaz dağıtımını almışlar, su dağıtımını almışlar. Kayseri ve Cıvan Elektrik Şirketinin de bu şekilde bir yapılanma içerisine girip, bu kamu ciddiyeti ve özel sektör dinamikliğindeki çalışma gücünü ülke hizmetine sunmak istiyoruz. En büyük hedeflerimiz bunlar. Ama bu enerji bürokrasisiyle, bu teftiş mekanizmasıyla ne kadarını gerçekleştirebiliriz, onu bilmiyorum. Çok zor.

Elbette her özel firmanın veya kamu kurumunun mutlaka hedefleri var; ama bu hedeflere ulaşırken tercih edilen araçlar çok önemli. Sizin anlattıklarınızdan benim çıkardığım şu: Bahsettiğiniz hep temiz ve yenilenebilir enerji kaynakları. Rüzgâr enerjisinden bahsediyorsunuz; mesela, Kayseri ve Cıvan Elektrik Şirketinin bu konuda bir öncü rolü oynayacağını söyleyebiliriz o zaman.

Tabii, ölçümler olumlu çıkarsa bunu yapacağız. Türkiye'nin rüzgâr atlasına baktığımız zaman, Kayseri yöresi bu konuda pek cazip olan bir yer değil tabii. Deniz kenarları çok güzel rüzgâr alan yerler olarak gözüküyor. Bir iletim bedeli ödeyerek, oradan da Kayseri'ye nakil yaptırabiliriz. Oraları da araştıracağız önümüzdeki dönem. Deniz kenarında uygun bir yer bulursak, orada da rüzgâr santrali kurabiliriz, niye olmasın?!

Bu arada söylemeyi unuttum, jeotermal de araştırıyoruz. Kayseri yöresinde neden bir sıcak su çıkmasın?! Yani 100 kilometre ileride, Kozaklı'da sıcak sular var da -ki onun da kaynağının Erciyes Dağı olduğu söyleniyor, onun magmasının onu ısıttığı söyleniyor- Kayseri yöresinde neden olmasın?! Kayseri yöresinde de mutlaka yeraltında 110-120 derece sıcaklıkta bir sıcak su vardır diye düşünüyoruz. Onun araştırmalarını yapacağız, MTA'yla görüşüyoruz. Deneme amaçlı açtıkları birkaç kuyu varmış, onların yerini tespit ettik. Eğer uygun bir şey olursa, oradan da yararlanmayı düşünüyoruz. Jeotermal harika bir şey. Hem tertemiz bir enerji, hem de çıkan her türlü atıktan istifade edebilirsiniz. Seracılık yapılabilir, evlerin ısıtılmasında kullanılır. İnşallah, öyle bir çalışma başarılı olur, o hedefimizi de bir ilki gerçekleştirmiş oluruz.

Herkes TEK Dönemini Özlüyor

Hedeflerden sonra bir de şunu sorayım: Tabii, bu soracağım soru çok geniş bir konuyu kapsıyor, belki buradaki sohbetimizle karşılanamayacak bir şey; ama yine de sizin bakışınızı öğrenmek adına soruyorum. Enerji, ihtiyaç anlamında olsun, politika açısından olsun gerçekten çok önemli ve kritik bir konu. Şu an Türkiye'deki bu enerji politikalarına sizin bakışınız, sizin gördüğünüz tablo nedir?

İlk gözükene şey şu: Çok dağınık

ve çok başlılık var gibi gözüküyor. Ben, eski TEK dönemini çok az yaşadım; ama yaşayanlardan da aldığım itiba bu; herkes o dönemi özlüyor. O dönemde kararlar tek merkezden alınabiliyordu, çok başlılık yoktu ve çok daha süratli hareket edilebiliyordu. Şimdi, TEDAŞ, TEİAŞ, EÜAŞ, öbür tarafta Enerji Bakanlığı, bu tarafta EPDK var. 2001 yılından bu tarafa daha enerji politikasının tam olarak oturtulmadığı kanaatindeyim. Yani her kurum kendi gözlüğünden bakıyor, kendi kanununda yazılanları uygulamaya çalışıyor; ama bu sefer de bütünlük kayboluyor gibi geliyor. Yani bir posterden herkes bir parça alıyor, herkesin elinde bir parça poster var; ama ortada poster yok.

Dolayısıyla, 2007 Kasımı'nda yapılacak seçimden sonra oluşacak olan yeni Kabinenin ilk yapacağı icraatlardan bir tanesinin Türkiye'deki enerji kurumlarını toparlamak olduğunu düşünüyorum. Bununla ilgili herkesten şikayet var. Gidiyoruz, Enerji Bakanlığı aynı şikayeti kendisi yapıyor. EPDK'ya gidiyoruz, aynı şikayeti onlar da yapıyor. Yani bir ben değilim; her kurum bu işten şikayetçi. Ama artık seçim sürecine girildiği için, geniş çaplı bir düzenleme için sanıyorum vakit yok. Ama dediğim gibi, 2007 seçimlerinden sonra, Türkiye'nin ilk yapması gereken işlerden bir tanesi bu enerjideki çok başlılığı ortadan kaldırıp, yepyeni bir enerji sistemine geçmek. Bunun en uygun çözümünü bulmak gerekiyor.

Biz, İngiltere'deki sistemi almışız, onu uygulamaya çalışıyoruz; ama bir İtalya'yı, bir Fransa'yı da inceleyip, ona göre bir çözüm yolu bulmak daha doğru olur diye düşünüyorum. Mesela, Fransa'daki IDIEF, bizim eski TEK gibi bir kuruluş ve çok da başarılı. Holding, Avrupa'ya gidiyor, ihaleler alıyor, başka ülkelerde çalışmalar yapabiliyor. Yani TEK'in tekrar kurulup, özerk bir yapıda olması bence çok da güzel olur. Ama tabii, Kayseri ve Civarı Elektrik'e ellememeleri şartıyla.

Yalnız, ben dağıtım özelleştirmelerine karşı değilim, bu yanlış anlaşılmasın. Çok güçlü bir denetim mekanizması oluşturulursa, dağıtım da çok rahat özelleştirilebilir. Yalnız, mülkiyet hakkı vermeden, işletme hakkı devri yöntemiyle özelleştirme rahat olur. Özel şirket, yatırımı daha radikal yapabiliyor, daha çabuk kararlar alabiliyor, daha süratli yapıyor. Yani özel sektörün avantajı burada. Devlet bunu yapamıyor mu, devlette çalışan arkadaşların bilgi birikimi mi eksik, onlar başka okulda mı okudu; yok, onlar da gayet güzel bilgili, donanımlı arkadaşlar, hepsinin akli gayet güzel eriyor bu işlere. Ama bir işlem yapmak için bir üst makama yolluyor, o üst makam DPT'ye yazıyor, Hazine'ye yazıyor, Maliye'ye yazıyor, ödenek çıkmıyor, derken yıl bitiyor. Üretim konusunda şu anki santraller değil; ama özel sektöre yeni santral kurma imkanı vererek, bir borsa oluşabilir. Yani bu, şu anda yürürlükte gibi; ama tam oturmadı. Onların hepsinin bir elden geçmesi gerekiyor aslında, Türkiye'nin yepyeni bir modele geçmesi lazım. Ama tabii ki özelleştirme olurken de uygun fiyatlarla özelleştirme yapılmalı ve çoğunluk hisselerinin yabancılar geçmemesine dikkat edilmeli; yani yerli sanayicinin, yerli müteşebbisin de korunduğu, milli bir dağıtım taraftarıyız.

Bu bahsettiklerinizde, dağıtım olsun, iletim olsun, orada bir karmaşa var. Onun dışında, üretim konusunda da bir karmaşa var. Mesela, nükleer santraller tartışması var. Sizin bu konudaki görüşünüz nedir? Mesele, Kayseri ve Civarı Elektrik Şirketi, yeni yatırımlar

kapsamında nükleer santral kurmayı düşünüyor mu?

Nükleer santral hem çok pahalı bir yatırım, hem de çevre açısından hâlâ daha tartışılan bir yatırım şekli. Yani her ne kadar, "Avrupa'da artık nükleer santrale izin verilmiyor, Avrupa'da nükleer santral yapılmıyor" diyorlarsa da ben buna inanmıyorum. Çünkü aldığım bilgilere göre, "Bakım yapıyoruz, revize ediyoruz" mantığıyla, yanına bir o kadar daha tesis ilave ederek aynı desisi büyütüyorlar, "Yeni bir nükleer santral kurmadık" diyorlar. Yani Avrupa bundan vazgeçmiş değil. Türkiye'nin şunu iyi hesap etmesi lazım: Biz, rüzgârımızdan maksimum ne kadar enerji elde edebiliriz? Bütün hidroelektrik tesisler ne kadar enerji elde ederiz? Bütün kömürlerimizi devreye alsak ne kadar enerji elde edebiliriz? Bunun bir planlaması yapılmalı ve ondan sonra, ülkenin o tarihlerde ulaşabileceği elektrik tüketim miktarı tahmin edilmeli; bizim bu üretimimiz tüketimimizi karşılamıyorsa ancak o zaman büyük fedakarlık göstererek, son çare olarak nükleer santrallerin kurulması gerekir. Yani biz, onları başarabileceğimize, kömürümüzle, suyumuzla, rüzgârımızla bir şeyler elde edip, o tarihlerde ulaşılacak enerji ihtiyacını bunlarla karşılayabileceğimize, nükleer santrale gerek yok. Ama karşılayamayacaksa, bu sefer ne yapacağız; dışa bağımlılığımız mı artacak, dışarıdan elektrik mi getireceğiz? O zaman başka yollara başvuracağız.

Nükleer santraller de aslında dışa bağımlı bir santral. Netice olarak, teknolojisi bağımlı, hammaddesi bağımlı.

Özellikle asit sorunu var, siz söylemişsiniz.

Evet, asit sorunu da önemli. Ama eğer veriler doğruysa, bir şekilde, Türkiye'nin enerji ihtiyacı bu şekilde devam edecekse, bir yerden de bunu karşılamamız lazım. Artık bu nükleer mi olur, başka bir şey mi olur, ona ayrıca ele almak lazım.

Elektrik Mühendisleri Odası Ankara Şubesi olarak, bu dönem bir İç Anadolu Enerji

Forumu düzenliyoruz. 28-29-30 Haziran'da Nevşehir'de yapacağız bu Forumu. Fakat bunun öncesinde, Şubemize bağlı temsilciliklerde yerel forumlar yaptık. Şimdi, 5-6 Mayıs'ta da bunu Kayseri'de yapacağız. Kuddusi Bey mutlaka sizinle görüşmüştür. Ne katkılarınız olacak; onu da, bültenimizde yer almak üzere, sizden alabilir miyiz?

EMO Kayseri İl Temsilcisi Kuddusi Aksoy'un müracaatından sonra, biz, Kayseri ve Civarı Elektrik olarak, mühendis arkadaşlarımızı görevlendirdik, Tertip Komitesinde şu anda iki mühendis arkadaşımız var. Onlar, Tertip Komitesinde bugüne kadar tüm çalışmalara katıldılar. Yer olarak da, Forumun bizim Elektrik Şirketimizin konferans salonunda yapılmasına karar verildi. Ondandan başka, sponsorluk gerekiyorsa, o konuda da her türlü desteği verebiliriz. Ben, elektrik mühendisi değilim; ama elektrik mühendislerini çok sevdim, onu söyleyeyim. Kayseri'dekilerin hepsi candan, akli başında ve kültürlü insanlar ve onlarla çok iyi bir diyalogum var. Dolayısıyla, gerek Üniversiteden gelen her türlü talebini, gerek Elektrik Mühendisleri Odası Kayseri Temsilciliği'nin her türlü talebini memnuniyetle karşılıyoruz, gücümüz yettiği oranda da bunları karşılıyoruz. Mesela, Kuddusi Bey'in bir talebi oldu; buradaki mühendis arkadaşlarımızın büyük bir kısmı Odaya kayıtlı üye değilmiş. İnşallah, onları bu sene üye yapacağız. Onların aيدات borçlarına da Şirket olarak katkı vermeyi düşünüyoruz. En azından Odaya bir 40-50 üye kazandırmak istiyoruz.

Bize zaman ayırdığınız için çok teşekkür ederiz. Son olarak eklemek istediğiniz bir şey varsa, onları da alalım.

Başarılar diliyorum. İnşallah, ülkemiz için hayırlısı olur. Çünkü gerçekten artık elektriksiz bir hayat düşünülemiyor, enerjisiz bir hayat düşünülemiyor. Bundan geriye gidiz yok. Herkes artık bu konfora alıştı. Herkesin bu alıştığı ortamın dışına düşmeyecek bir gelecek için çalışıyoruz.